

زما نه مخکې الله تعالى هيڅ يو امت ته پېغمبر نه دی لېرلی مگر دا چې هغه لره به د خپل د امت څخه ځانگړي ملگري (حواريان) وو او داسې ملگري چې د هغه په سنتو به يې عمل کاوه او د هغه د اوامرو پيروي به يې کوله

له عبد الله بن مسعود رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: «زما نه مخکې الله تعالى هيڅ يو امت ته پېغمبر نه دی لېرلی مگر دا چې هغه لره به د خپل د امت څخه ځانگړي ملگري (حواريان) وو او داسې ملگري چې د هغه په سنتو به يې عمل کاوه او د هغه د اوامرو پيروي به يې کوله، بيا له هغوی پسې داسې ناکاره وارثان پريږدي چې هغه څه به وايي چې خپله يې نه کوي، او هغه څه به کوي چې په هغې ورته امر نه کيږي، نو چا چې ورسره په لاس جهاد وکړ هغه مؤمن دی، او چا چې ورسره په ژبه جهاد وکړ هغه مؤمن دی، او چا چې ورسره په زړه جهاد وکړ هغه مؤمن دی، او لدې وروسته د شېرشم د دانې په اندازه
«ایمان هم نه شته»

[صحيح دی] [مسلم روايت کړی دی]

رسول الله صلى الله عليه وسلم خبر ورکوي چې الله تعالى هيڅ داسې پېغمبر په پخوانيو امتونو کې ندى رالېرلی مگر دا چې هغه به د خپل امت څخه ځينې خاص ملگري، ملاتړي، مجاهدين او مخلصان درلودل چې له هغوی وروسته به يې د خلافت وړتيا درلوده؛ د هغوی په سنتو به يې عمل کاوه، د هغه له اوامرو څخه به يې پيروي کوله، بيا به وروسته د هغوی نيکانو سلفو پسې داسې خلک راشي چې هيڅ خبر به پکې نه وي؛ هغه څه به وايي چې عمل پرې نه کوي او هغه څه به کوي چې امر ورته پرې نه کيږي؛ نو چا چې ورسره په لاس جهاد وکړ هغه مؤمن دی او چا چې ورسره په ژبه جهاد وکړ هغه مؤمن دی او چا چې ورسره په زړه جهاد وکړ هغه مؤمن دی او له دې وروسته د شېرشم د دانې په اندازه ایمان نشته.

<https://www.sunnah.global/hadeeth/ps/show/3480>

